

[Povl Brøndsted]

ting, at vi for fremtiden ikke behøver at sælge fra til bunds. Jeg tror, der vil blive noget tillægsgjord til mange af de gode landbrugsejendomme i kraft af, at småejendommene, som alle kan købe, ikke vil have den interesse. Det store jordtilliggende vil ikke have den interesse for disse mennesker, og derfor vil de enten forpagte eller sælge noget af den jord fra og beholde forholdsvis få tønder land.

Endelig hr. Bjørn Westh. Der er langt mindre bureaukrati i denne lovgivning i henseende til alt det, der vedrører de små ejendomme. Jeg indrømmer, at der kan være nogle vurderinger dér, hvor arealtillægget er 50-100 ha, men på de små ejendomme vil vi slippe for en masse af det bureaukrati, som vi alle sammen har mødt i uendelige mængder af tilfælde ved ansøgninger om dispensationer, hvor den ene har villet og den anden har villet og ingen har villet noget som helst. Det får vi i hvert fald en langt mere fri og fleksibel form på.

Så er det vel naturligt, at jeg siger – og det sagde jeg også ved første behandling – at dette lovforslag ikke var så liberalt, som vi gerne ville have det fra venstres side. Det er ikke en landbrugslovgivning efter venstres model, men trods alt synes jeg, at der i det samarbejde, der har været, er kommet nogle gode ting. Det vil jeg fastholde.

Så vil jeg beklage, at socialdemokratiet med hr. Bjørn Westh i spidsen fra starten har været absolut samarbejdsinteresseret, og derfor er det vel ikke så sært, at det ikke rigtig er lykkedes at få etableret det samarbejde, som alle gerne ville have haft, selv om der så måske også ville være blevet flere mindre gode ting. Så havde der været samarbejdsvilje, så ville man også have følt en samarbejdsånd.

Det er grundloven for dansk landbrug, siger hr. Bjørn Westh. Nu er der jo den ting ved det, at en landbrugslov er nok så let at ændre som en grundlov, og derfor mener jeg, at vi er kommet et skridt fremad, der har skabt en større fleksibilitet og frihed i erhvervelsen af landbrugsejendomme. Nu må vi se, hvordan den virker, og så er det muligt uden store folkeafstemninger at ændre den på et senere tidspunkt igen.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Jeg forstår på hr. Povl Brøndsted, at dette her ikke er venstres politik – det var det, der blev sagt – og det tager vi til efterretning. Så kan det vel heller ikke være den store fanfare, som ministeren gav udtryk for.

Hvad angår samarbejdet, tror jeg, jeg var meget åben i den samtale, jeg havde med landbrugsministeren om, hvordan jeg mente der kunne nås et samarbejde. Men jeg har aldrig fået svar, er kun blevet indkaldt til det ene møde.

Hvad angår hr. Povl Brøndsteds påstand om at færdes i landskabet, og at ødegårdene er de små gårde, vil jeg sige, at hr. Povl Brøndsted burde vide, at der er bopælspligt på alle landbrugsejendomme, uanset hvor store de er. En ødegård er for mig en gård, hvor der ikke bor nogen mennesker. Derfor er der ingen ødegårde uden ejendom nr. 2; det er kun, når folk har lov til at eje mere end én ejendom, således at de ikke kan bo begge steder, at der opstår ødegårde. Det er ejendom nr. 2, der står og forfalder, og som i øvrigt irriterer mange mennesker ude i landdistrikterne. Det er ikke de små ejendomme, for dér er bopælspligt, og dér bor folk. Så hvis hr. Povl Brøndsted havde kendt så meget til lovgivningen, kunne vi have undgået i hvert fald den diskussion.

En af ulykkerne i dansk landbrug var, at der efter EF-afstemningen i 1972 blev anledning til voldsomme prisstigninger, der kapitaliserede sig. Det var med til at fremtvinge de tvangsauktioner, vi fik i slutningen af 1970'erne og begyndelsen af 1980'erne.

Jeg er bange for, at denne lovgivning kan være med til at starte en ny prisopgang, der ikke er produktionsøkonomisk dækning for, og som derfor senere kan vise sig at være alvorlig for landbruget.

Landbrugsministeren (Britta Schall Holberg):

Hr. Bjørn Westh stillede mig et spørgsmål. Jeg ved ikke, om mit svar er godt nok, men svaret på det er jo ganske enkelt: selv om man har en mulighed, er det jo ikke sikkert, man bruger denne mulighed. Derfor kan jeg ikke se, at man med denne lovgivning lukker op for nogen som helst form for ladeport.

Hvad angår 2-ejendomsreglen, har jeg set de synspunkter, socialdemokratiet har på den. Jeg synes, 2-ejendomsreglen i mange